

Богдољикаво Пресе

Уредништво и Администрација
Београд, Јакшићева 4-а/II

ПРИМЕРАК 2.— ДИНАРА

Претплату прима „Преса“ за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 23.— дин.,
полугодишње 46.—, годишње 92
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 6 ЈУНИ 1942

БР. 28 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИ МАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НОВЕ КОМБИНАЦИЈЕ БАЈКИ ЗА ЕКСПОРТ

Лондон, јуна. — Данас је радио Лондон објавио широм света да више неће блефирати, пошто је то мирнодопско оружје, које више не пали. Од сада се емитују на лондонском радију само бајке.

НАПИПАЛИ РУПУ

Анкара, јуна. — Пролећна офанзива бољшевика јужно од Харкова вођена је на један савремен начин — пипања. Совјетски командант Подлас после тељног пипања где је најмекше, погодио је као прстом у пекмез. Само му се омакла једна мала грешка, па је упао у мишловку.

ПРУЖИЛА ИМ СЕ ПРИЛИКА

Калкута, јуна. — Овде је побудио велику сензацију нарочити извештај Британске војне команде, у коме се јавља о губитку 208 Јапанаца.

Кад су многи читаоци питали команду зашто је издат нарочити извештај, одговорено им је: — Па кад би ми имали згоднију прилику. Ово је за нас велика сензација.

И ОНИ ИМАЈУ КОЊЕ ЗА ТРКУ

Москва, јуна. — „Правда“ је донела интересантан чланак:

Обзиром на прошлогодишње горко искуство наш генералштаб измислио је за овогодишњу пролећну офанзиву нову тактику. Ми ћемо прво да дигнемо ларму о успесима. Затим ћемо да ћутимо и оставимо противницима и неутралцима да објаве резултат, а ми ћемо после све да демантујемо.

Чланак се завршава речима:

И ми коња за трку имамо!

ДАЈ ШТА ДАШ!

Чунг-Кинг, јуна. — Чанг-Каж-Шек је тражио хитно авионе из Америке, за одбрану Кине од јапанске офанзиве. У овој молби речено је:

— Дајте нам хитно авионе, па макар и крнтије.

На ову молбу одговорено му је радиотелеграмом:

— Па ми само крнтије и продајемо савезницима, а модерни авиони нама требају.

ВАВЕЛОВ СПОМЕНИК

У Лондону је откривен споменик Вавелу. Споменик претставља попрсје енглеског генерала.

Два пријатеља посматрају споменик и један запита другог:

— Не разумем зашто су генерала на споменику израдили само до пола тела.

— Зато да не би побегао, одговори други.

ЈАНУС СА ДВА ЛИЦА

РОБА ГОВОРИ

Лондон сипа само речи, али нигде нема дела
Место слава и победа он измишља шпанска села
Када треба да се бије онда друге он подмеће
А кад треба да се хвали, тад лажаре нема веће
Кад га воште као вола, за њега је мала ствар'ца
Ал' од буве врло често зна да направи магарца
Подморнице њему лађе сву сатиру немилице
А о томе ни реч не каже, ал' разјепи он вилице
О некоме »другом фронту« кога не зна нико живи
Иако га свуда деру он се опет себи диви
Док му страшни сумарени по морима лађе топе
У Индији и Азији Јапан му се на врат попе
Од Лондона до Сиднеја трошна му се кућа тресе
Не помажу више лажи, ни препуне злата кесе
Опада му свуда снага, не дају му мирно спати
У Африци сад и Ромел почео је да га млати.

Црвен медвед изнемого, израђављен једва дише
У колко је време лепше, толко му се црње пише
Код Харкова он је опет источио доста крви
По биткама изгубљеним Тимошенко сад је први
У шкрипцу је Москва сада, нема нико да га смени
Још су веће незналице Ворошилов и Буђони
А Москва се стално хвали: »Није ништа! Све је мало!«

За годину дана рата три и пола милиона
У лагере само стиже, друго незна се ни броја
Бар двапута толко људи, избачено је из строја
Иако су потучени, на ногама једва стоје
Преко радија се прсе, целом свету капу кроје
Али глума ова смешна и комична ове хвале
Муштерије стално губе, ове лажи већ не пале.

ВЕЛИКИ ДЕМОКРАТСКИ ЗБОР У ЛОНДОНУ

Лондон, маја — Набеђени вођи „народа“ у бежанији др. Бранко Чубриловић, Сава Косановић, Јурај Крњевић и остали борци за демократију заказали су „велики народни“ збор у лондонском Хајд парку.

На овај збор дошла је целокупна „југословенска влада“ са изузетком Већеслава Вилдера, који дежура на лондонском радију како би уграбио згодну прилику, да исприча оно што је сањао.

Збор је био необично добро посећен. Било је присутно у свему преко 60 особа, које мушког које женског пола, па је примећена и Симићева пуница са служавком, које су се од доласка у Лондон бациле на „вишу политику“. На збору је било и неколико стотина енглеске дечурлије па како су они били у већини, то је збор на захтев већине претворен у партије кликера и Пинг-понга.

Пошто су обе партије изгубиле Енглези, један шврћа узвикнуо је:

— Ко би то могао и помислити да ви тако добро знате кликера?

Чубриловић му је на то сасвим лаконски одговорио:

— Па то нам је главно занимање.

АМЕРИКА ТЕК ПОЧИЊЕ РАТ

Вашингтон, маја. — Министар рата је у свом говору приликом једне забаве, приређене у корист незапослених герли Метрополитен Опере, изјавио:

— Америка је тек сада ушла у рат, јер видите, драге моје, ми тек сада осећамо рат. Ви, јаднице, избачене сте на улици, а ми, бедници, немамо где да проведемо вече.

И ЊИХОВО ЈЕ МИШЉЕЊЕ

Сиднеј, маја. — У источном азијском ратном савету дошло је после детаљних батина, до једнодушног мишљења да је оружје много ефикасније од речи.

И АЛА И ВРАНА

Черчил се жалио Рузвелту:
Још нисмо ни близу победе, а на нас скочила и ала и врана.
Ко зна шта би било кад би збиља дошли до победе.

МЕТЕРЕОЛОШКИ ИЗВЕШТАЈ

Над Европом ведро Поветарац са запада омета све лажне емисије и тера све облаке у правцу Совјета где пада крупан град око Харкова, који уништава све штетне усеве. Руски барометар показује лоше време, изгледа да ће бити грмљавина и севања шрапнела какво свет још није видео. Нарочито се гомилају густе облаци над Лењинградом, Москвом и Кавказом где изгледа да ће бити провала облака и праве буре. Бујица прети да однесе све комунисте у заробљеничке логоре или да их подави...

На Атлантику непрекидно бука и грмљавина. Сваки саобраћај је прекинут. Поред Америчке обале магла и памучина, а на ушћу река и у већим заливима лед и мраз који је заледио све бродове па не сме да макне од обале.

У Азији привремено затишје али се над Индијом гомилају црни облаци.

У Пацифику магле и вејавице које се крећу у правцу запада. Ова је непогода отерала све америчке бродове у заветрину на Хавајима и Калифорнији.

У Србији лепо и тихо време. На небу нема ни облака а барометар скаче и показује још лепше време.

ДЕБАТА О РАТУ

Лондон, маја. — Јуче је одржано у Доњем дому дебата о рату и то хиљаду и прва по реду. На питање новинара докле ће енглеска влада да врши само дебате, Идн је одговорио:

— Све док не поставимо светски рекордер у држању дебата, кад смо већ само за то способни.

ШТА ИМА ДА ПРИЧА, КАД СВИ ЗНАЈУ

Мондон, маја. — Приликом последње дебате у Доњем дому, лева рука Черчила, сер Крипис, рекао је да Черчил неће учествовати у ратној дебати.

На протест неких посланика сер Крипис је објаснио:

— На последњој седници Доњег дома Черчил је говорио о тешкоћама Британског царства, и јасно је рекао, да о будућности не зна ништа. Према томе сваки треба да зна да је ситуација бистра као боза.

ЗНА ОН...

Врачара Черчилу: — Да вам кажем будућност, сер!
— Не, хвала, знам ја своју будућност!

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

НАША ТАКТИКА

Москва, јуна. — «Наша тактика — рекао је друг Молотов на једном скупу — јединствена је сама по себи. Ми намерно трпимо неуспехе, јер смо мишљења да су неуспеси стубови успеха...»

ОДЕ И ТА БЕДА

Британска штампа доноси вест о одласку у Вашингтон адмирала Кенингема бившег заповедника британске флоте у Источном Медитерану. Том приликом Черчил је приредио опроштајни банкет на коме је надрзавио:

— Са задовољством констатујем разумевање сер Кенингема да мора да иде у Америку, пошто овде није више потребан јер

је своју мисију успешно извршио. Наиме, успео је да свугда дође на време са својом флотом, и упрца наше победоносне трупе (Буран аплауз). Ова његова способност је све више потребна Америци, где ће наћи широко поље рада.

Тога дана, увече, Черчил је забелочио, у свом дневнику ове речи:

„Оде и та беда“ и тргнуо гулај вискија.

ОНИ ПРАВЕ КОМБИНАЦИЈЕ НА КОМБИНАЦИЈЕ

У америчкој штампи настала је инфлација разних комбинација.

Цео труст најпознатијих новинара заузет је прављењем комбинација на комбинације. Прет-

поставља се да је најуспелија комбинација о комбиназованом напеду сила осовине на свих пет континената. Зато се у овим комбинацијама предлаже да савезничке армије заузму одмах све земље, у којима — неће наићи на отпор. Што се тиче болшевика, препоручује се да им англосаксонци дозволе да и даље извлаче кестење из ватре.

ЗАШТА ЈЕ ОН...

Москва, јуна. — Друг Тимошенко налазио се у шкрипцу, али је успео да измакне, јер је он — према мишљењу стручњака — најспособнији и највештији за бежање — пошто се 10 година већ васпитава у духу »Ко бежи, тај се чува«.

АНГЛОСАНСОНСНИ ХУМОР

СТАРИ ШЛАГЕР

Београд, маја. — Преко радио Лондона и Бостона поновљена је по пети пут стара песма о заузимању Београда и Шумадије од стране Драже Михаиловића. Али како је глас већ толико отрцан и промукао, то су ревносни слушаоци, у знак протеста због овог жицарења, разбили радио апарате у парампарчод, а при том су се послужили неким речима »на ћирилицу«.

ХОЋЕ ДА БУДУ ГЕНЕРАЛИ!

По једној новој наредби Рузвелта, дозвољено је и црнцима да могу напредовати у војним чиновима и да могу доћи до бригадног генерала! Црнци кажу да се Рузвелт тога касно сетио и да је то само мамка за врбовање црнаца у војску.

Поводом те наредбе, примећено је да по Њујорку, Бостону, Чикагу и свим ве-

ћим местима Америке више нема чистача ципела. Уопште, од тога дана готово се нигде више не могу срести црнци по улицама а специјално не на неким тежим пословима, па чак ни у филмским атељеима. Када је један странац запитао једног јенкија где су се изненада изгубили сви црнци, он му је зачуђено одговорио да су се сви решили да буду бригадни генерали!

ВЕЛИКИ ЗБОР ВРАЧАРА У ЕНГЛЕСКОЈ

Лондон, маја. — Мајор Атл испунио је у Доњем дому забринутост због тога што се не зна где ће да започне нова серија јапанских операција.

За то време Черчил се само смешкао јер је још истог дана био позвао све чувене врачаре у Лондон, које су га тачно обавестили, али он љубоморно чува ту тајну.

ЕНГЛЕСКИ ИЗУМ

Енглези су решили да своје бродове склоне на дно мора, јер мисле да их тамо неће нико дирати.

РАДИ СИГУРНОСТИ

Американци су решили да на своје бродове монтирају точкове да би возили по земљи, пошто су на води несигурни.

ЧЕРЧИЛОВА ИЗЈАВА

Черчил је изјавио: „Енглески народ не треба да губи наду пошто докле се год ми повлачимо није опасно, јер то значи да има још где да се повлачимо. Невоља ће бити када више немамо места где ћемо се повлачити“.

НАЈВЕЋИ УСПЕХ

Болшевичка тридесет и шеста армија је у свом успешном наступању стигла у Рај.

Ејџирол

Лондонска је новост глатка
Ил' обмана или гатка
И на изглед само нова
Ал' последња лаж је кратка
Није слава него платка
Била борба код Харкова.

Кратке биографије знаменитих људи

Стафорд Крипис. Чим је прогледао почео је да слуша Буду и жарко желео да буде вицекраљ Индије. Али се све завршило тиме што је запао у тешку Нирвану, од које ће се тешко ослободити.

Шугашвили Стаљин. Из љубави према књижевности издао о свом трошку књигу „Талмуд“, чиме је задобио наклоност чувене лепотице и заводнице свога времена, Елеоноре, у коју се трагично заљубио. Помисла на пресецање вена, јер његова љубав неће да чује за њега.

Винстон Черчил. Син крилатог Лава. Рођен у лепом месту званом Форен Офис а прве пелене у које је одмах био увијен добио је на дар од велетрговине Интелигенс Сервис

Мак Артур. Одмах је био показао велику вољу за трчање. Написао је чувено дело „Бежанова мајка никад не плаче“. Остали биографски подаци изгубљени негде на Филипинима.

Први поздрав пролећа

Славопојке и прогнозе
Одоше к'о дим
Код црвених није розе

Показао Крим
Вечита је правда хтела
Место лажи дошла дела

Специјалиста за пучеве

Симовић: — Аух! Што ја нисам био тамо...

ДА ЛИ ЗНАТЕ?

Питања

1. Шта ради тренутно Стаљин у свом скровишту?
2. Која је највећа брига Черчилова и највећа бојазан?
3. Чиме се последњих дана бави Мак Артур?
4. Шта рачуна Рузвелт?
5. Шта је последње сретство Американаца за рат?
6. О чему се сада решава на светском конгресу јевреја у Америци?

Одговори

1. Стаљин је наредио да му се у скровишту справи један мали биоскоп где ће моћи да се теши старим филмовима. Као први на репертоару је био „Лепи дани“, а затим је гледао „Илузију једне ноћи“, „Петроградске ноћи“, „Диктатор“, „Под лажном маском“, „Звер човек“ и „Без отаџбине“. Од нових сада су приспели филмови „Лажни снови“, „Некад и сад“, „Злочин и казна“, „Заточеник острва смрти“, „Емигранти“, „И настаде ново царство...“

2. Моментано највећа брига Черчилова је та што се боји да му Јапанци, Немци па и сами Американци могу одузети све крајеве где се гаји дуван, што би значило и крај његовим томпусима. Што се тиче исхода рата, то је за Черчила брига другог реда.

3. Мак Артур сада пажљиво саслушава све оне који су пријавили за патентирање авиона са новим рекордним брзинама. Мак Артур је изјавио да он први успели апарат задржава за себе пошто му се приликом последњег бекства због спорости апарата могло догодити да га противничке трупе ухвате.

4. Жртве у рату или изгубљене бродове? Не! Сиromaх Рузвелт већ неколико дана не диже главу од силног посла — од пребројавања новаца који је зарадио продајом свог народа јеврејским трговцима белог робља. Највећа му је пак брига та што не зна где ће сву издајничку зараду склонити. Све су му банке врло несигурне а бојазан од његових „симпатичних гангстера“ је стално све већа. Сада је ту бригу преузела Елеонора.

5. Герле!

6. Јевреји сада решавају један проблем, проблем личног уживања. Како је њихово стално предратно боравиште Хаваји сада стално у опасности, пред дивну Калифорнијску обалу такође доспевају јапанске подморнице, пред њихово последње уточиште на луксузним купатилима Флориде сада доспевају немачке подморнице, то је положај постао неиздржљив. Обећане су велике своте ономе који им пронађе нови „рај земаљски“ а први одговор је био: „На Марс!“

ЗА НАШЕ ФИЛТЕЛИСТЕ

Марка без вредности

БАВЕЛОВ РОЂЕНДАН

— Па зар и за рођендан батине!
— То је сад модерно, господине генерале.

САВРЕМЕНА Мир

Од кад Господ људе сазда
Ова ствар се сврши вазда
Љубав увек скрши време
То се двоје стално вија
Зато нек се млађи спреме

Да се брачно гњездо свија
Они који у брак журе
Бар с' љубављу не кубуре.

ЖЕНА НАШИХ ДАНА
На глави црвена коса
Шминка не сме да јој фали
Али зато иде боса
На чарапе трошак жали
Кад је зграби сила виша
Или неки занос страсти
Знај, плам страсти не утиша
Ни пролетња бујна киша
А ни шмрк ватрогасни
Ал' се за час глечер ствара
И наступи та промена
Дотле огањ, одмах стена
Ако дилбер нема пара.

ПАТИМ Шансона

Музика и речи: Џон Бул
Далеко си, Индија, од мене,
Ал' у мислима сам увек крај тебе.
Срце ми, стога, вене,
А сјађена душа зебе...

Рефрен:

Патим, јер жарко те љубим,
Из дана у дан, туга је све већа
Зазирем да те не изгубим...
Да се не распршти наша срећа...

Чујем да другог почињеш да
љубиш

О другом мислиш и сањаш...
А мени о некој љубави трубиш
И пажњу пажњу ми поклањаш...

...Патим, јер жарко те љубим...

ЗАШТО!

(Посвећено Елеонори од Стаљина)

О, зашто су се срели путеви
наши

У овом веку лутања и варке...
Зар те мисао растанка не плаши
И поред наше љубави жарке...

О, зашто ме напушташ у данима
зала...

Да ли си ме, драга, љубила
икад...

Да није све то само луда шала
Ил' можда ме ниси ни погледала
никад?

КРОЗ СТРАНУ КЊИЖЕВНОСТ

»Успомене« — Винстон Черчил.
У »Успоменама« Черчил се сећа срећних дана и држи се правца Алфреда де Мисе-а, по том питању. И он каже: »Данте, зашто си рекао да нема горе беде од сећања на срећу у данима несреће?«

Књига је необично препоручљива за бивше људе...

»Мој систем успеха« — Стаљин.
У књизи аутор говори искрено о начину на који је постигао »Успех« и каже, да за њега, углавном, има да захвали својим кардиналним, необично израженим особинама. То су: побожност, милосрђе и скромност.

»Непобедиви маршал«, аутобио-

графија маршала Тимошенка...
Књига, коју треба да прочита свако, ко жели да буде непобедив...

»Авијација Кине« — Чанг-Кај-Шек...

Аутор у књизи расматра снагу кинеског ваздухопловства и мишљења је, да је оно једино од најјачих на свету (90 авиона)...

»Инвазија Европе« — Волт Дизни.

Књига, која говори о мерама С. А. Д. да сународнике Мики Мауса употреби за инвазију Европе, и о другим врло интересантним стварима... Препоручује се необично деци, као школска лектира...

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 31 МАЈ

Кад је недеља, па када се још деси и лепо време, идемо у шетњу. То је наш београдски обичај. Додуше се та шетња увек заврши у оближњој кафани или биоскопу, али има неко који се и шета. Тако сам данас срео једног мог пријатеља, обукао празнично одело и носи пуну акт ташну под мишку.

— Идемо — каже — да се прошетам по новом Београду. Да посетимо монументалне београдске тргове.

— Какве монументалне тргове? питам ја у чуду.

— Па такве — каже он ове нове пројектоване.

И показа ми човек пуну ташну планове за уређење и регулацију нових београдских тргова. И лепо смо их све посетили, од првог до последњег и све лепо разгледали...

ПОНЕДЕЉАК, 1 ЈУНИ

Добијем данас позив од једног старог пријатеља да присуствујем његовој веридби: верно се са једном госпођом која има три одрасла детета. Одем на свечаност, а богзна како, и он онако узгред, у једном углу запитам га:

— Па шта ти би, човече, да се жениш са дамом која има толико одраслу децу?

— Па тако — каже он — знаш — знаш да сам страстан пушач.

— Па какве то везе има?

— Ето какве каже он — замисли кад ја и моја три будућа детета станемо у ред за дуван, колико ћу да добијем цигарета а да се женим са девојком и да почињем испочетка, не исплати ми се.

УТОРАК, 2 ЈУНА

Данас ми прича један пријатељ у бифеу:

— Падох ових дана с ногу обилазећи лекаре да ми издају уверење да сам једно десет година био болестан и привезан за постељу.

— Шта ће ти то? — питам га ја у чуду. — Па ти си увек био здрав.

— Ама, јесте — каже он — али бих хтео да посетим неке родове у селу па се бојим да ме не запитају како се ових двадесет година не сетих да дођем у село, него баш у ово време. А овако, с уверењем, лако ћеш да изврдиш...

СРЕДА, 3 ЈУНИ

— Баш ми је мило — прича ми данас једна комшиница што се општина сетила да поскида оне висеће фирме по чаршији.

— Ви сте, значи естета, госпођо — кажем ја.

— А, не, Боже сачувај, него онај мој матори се увек враћао кући накресан па кад год га грдим и кажем му зар не може да одоли искушењу да пије, он одговара, како да одолим кад увек, чим погледам у небо тражим помоћ против искушења, увек видим само фирме на којима пише: бифе, кафана, ресторан, пивница... А сад, богами нема тога...

ЧЕТВРТАК, 4 ЈУНИ

Ево, да видите, какав сам данас разговор чуо између две лепе, кокетне, елегантне и шармантне београдске дамице, оне су се среле крај мене на улици и једна каже другој:

— Лела, хајде са мном на жур код Бобине. Биће прави вермут, а друга каже:

— Жао ми је, али не могу сада. Журим се код столара да ми пенцетира ципеле.

ПЕТАК, 5 ЈУНИ

Прича ми данас један стари пријатељ:

— Нема шта, силна су нам ова данашња деца. Имам једног сина, малог матуранта, па му никако учење није ишло како треба од руке. Али, у последње време некако ревностно прилегао на посао. Кажем му ја данас: „Браво сине, само учи. И ја бих данас рескирао да полажем малу матуру“. А он ми каже: „Море лако је теби да рескираш, ћале, кад си ћелав. Али ја, због фризура, морам да упаднем у више разреде, па куд пукло да пукло...“

СУБОТА, 6 ЈУНИ

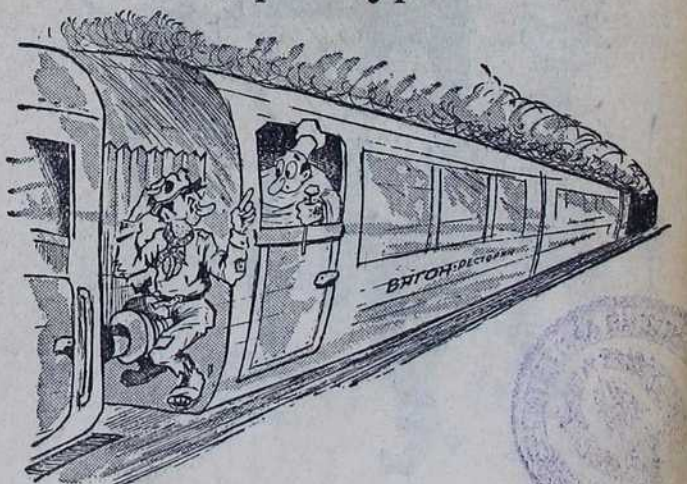
У једној школи се данас десио овакав случај:

Један ђак, раније увек скромно обучен и мршав, у последње време се заокруглио, увек лепо обучен а у цепу му звезка новац.

— Шта је Перо — каже му наставник — код вас су се видим, поправиле прилике. Шта сад твој отац ради?

— Продаје говеће кобасице, господине. И посао иде добро.

Модеран туриста

— Слушајте, келнеру, донесите ми јеловник!

НАШИ ЛУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

ТАМО ОМО Ка у Месту

НЕДЕЉА

Немој ништа да вас буну
Већ је дошо месец јуна
Најдужи је сада дан
Паркови су увек пуни
Сви на плажи ко мајмуни
Стigio је и патлиџан.

ПОНЕДЕЉАК

Сазнали сте вести фришке
Добићемо нове књишке
Нова књига, фина, танка
И да каса не малакса
Није много скупља такса
Нова књига — само банка.

УТОРАК

Омладина сада тражи
Да купањем жегу блажи
По цео дан је на плажи
Да не буду цуре саме
С њима увек иду маме
Па користе згоду фини

Да оперу сву прашину
Зато журе да се скину.

СРЕДА

У трамвају, гужва, стиска
На ручак се жури свет
Зато влада ту дар-мар
Ал' одједном наста вриска:
„Нека буде проклет
Ко ми узне буђелар“.

ЧЕТВРТАК

Име ћерку мој комшија
Може с' њоме да се дичи
Целог дана негде вија
А много на мајку личи
Жена опет ћерку брани
А брани је баш јуанчки
Ћерки вели: „Благо нани!
Само напред“, ал' ортачки.

ПЕТАК

Због поплаве, вест се чује
Сваки ко је поред воде
Мора да се сад пелцује
Да га бацки не убоде
Али коњак ил' ракија
Као серум исто прија
Палцовања ко се плаши
Лек нек' тражи он у флаши.

СУБОТА

Праве трешње већ су стигле
А врло је здраво воће
Нек' га једе когод хоће
Ал' много су боље кригле
Жене се због тога буне
Ал' кафане све су пуне.

САМАЦ

Рака је само адвокатски писар
али је био познатији од многих
адвоката иако је од школе имао
само пет разреда основне и једну
годину подофицирске школе.
Једино му је сметало што су га
звали „Царца“. Овај надимак му
није долазио због тога што би,
не дај Боже, волео да црацне већ
једино због његовога малог ра-
ста. Због тога свога раста Рака
се реши да промени друштво и
оде у други крај Београда где
му бар нису знали надимак.

Залпе он једнога дана чак на
Врачар (дотле је становао у Па-
лилули) па зеће улицама да тра-
жи цедуље. Обишао он богме цео
источни Врачар и догурао до Чу-
буре али нигде стан згодан за
њига. А тешко му је и било уде-
сити. Да плати скупо стан, не мо-
же, да опет спава са још неким у
собу, негде на периферији — на-
ће ни то. У зло доба нађе он
на Каленићевом Гувну, у једној
тихој улици, собу која му је од-
говарала а ни цена није била па-
прена. Газдарица, млађа жена, ко-
чоперна и одлучна, само је кра-
сала очима.

— Бога ми, жестоко! — мислио
је Рака, одлазећи од ове тако
симпатичне куће.

Већ идућег дана Рака се усели
у нов стан и одмах се одлучи да
се са газдарицом ближе упозна.
Купи лепе бонбоне и кутију „Мо-
рава“ и увече дође раније кући.

Његова газдарица баш је била за
вечером.

— Пријатно! — поздрави је Ра-
ка и оде полако у своју собу, али
она му само одговори: „хвала!“

— Одвугнућеш ти секо — ми-
слио је Рака. — Не знаш ти ко

сам ја. На шта ли само трза? —
размишљао је даље — на слатки-
ше или на дуван? Правећи тако
комбинације, он бојажљиво отво-
ри врата своје собе и рече:

— Госпођо, да ли би дозволи-
ли да се мало разговарамо?

— Изволте, — одговори она
љубазно и Рака уђе, театрално
носећи бонбоне и цигарете. Газ-
дарица није била с раскида и у-
брзо плануше све бонбоне а ку-
тија цигарета се готово испразни.

Она њему исприча да јој је муж
заробљен и да зато мора да из-
деје собу, а он јој рече да има
врло разгранат посао и реч по
реч, они се баш добро упознаше.

У саму зору, Цана, газдарица,
пробуди Раку, грубо га тресући:

— Ајде, ленштино! Устај!

Рака се једва освести и раздр-
ма, али госпа Цана није губила
време, већ му утрапи корпу и
посла га за дрва. Када је свршио
тај посао, Рака доби шерпу да
оде за брашно а тек после тога
могао је ићи у канцеларију.

Од тога дана он је био спољ-
ни момак јер госпа Цана му није
дала ока отворити. Ринтао је од
беле зоре све до 9 сати и после
подне од 5 па до неко доба но-
ћи. Досади се то све и он смисли
да се мало одмори, па једно ве-
че, чим је дошао из канцеларије,
леже у кревет а Цани пријави
„да не ваља ништа“. Излежаваше
се он тако два дана и већ је био
сав срећан што је измислио ба-
рут, када му она, треће јутро,
подвикну:

— Устај мали, доста си се ма-
зми. Овде мора да се ради. Баш
си прави царца!...

— Шта кажеш! Царца?! згра-
ну се Рака, обуче се на брзу ру-
ку и дуну од куће. Ту ноћ је пре-
спавао у хотелу, а идућег дана
узео је празну собу на једној
мансарди и сам кува и пере, са-
мо да више не буде самац. Сада
га више нико не зове Царца.

ИСТИ ИЗГОВОР

— Да вечери можемо бити
мирни. Мој муж је отишао да
пеца! А шта си ти рекао својој
жени!

— Рекао сам и ја да идем на
пецање.

Комунална хроника

РЕГУЛАЦИЈА ЈЕРЕЗА

Због регулисања Дечанске у-
лице Јереза је порушена и тако
је нестало и последњи траг ове
историске грађевине.

СА СОКАКА

Због поткресивања ћошкова,
који су у Јеку, биоскоп „Врачар“
је остао на брду, али је сада са
сокака тако да ће публика одмах
моћи да улази.

ВЕРНА СИСТЕМУ

Фирма Влада Митић и брат ко-
ја је радила на отплату, своју но-
ву палату на „Славији“ исто тако
зиди на рате.

Ове године су донете дизали-
це, идуће године радиће се те-
мели и тако све, на рате, док
се не дође до крова.

ЈАНАЋКОВО ПИСМО са илустрације

Завараја сам очи на куде ону
моју трепетлику па сам скокнуја
на куде Белиград, што викају Ни-
шлије, да ми види пут-капут. Чим
сам дошеја на куде чаршију ја
си ударим у једно кобицантова-
ње по корзони. Салте убавиња
и красотиња. Без кошуљке и ча-
рапке, салте неке дреје какој
паучина, па милина једна. Кад
сам видеја голетињу по корзони,
ја сам отишаја на плажу да си и
ја изрипам на селамет. Згрануја
сам се, две ми очи, када сам ви-
деја да се на куде там повише
обукују него на корзони. Бог да
чува! Врнуја се оно старо, добро

време кад се знајеше ред. Они
што си имају мустаћи — оба-
шка, а трепетлике и гушодавке
(или како ги с'г викају: даме!) —
обашка.

Нема мешање и кибицантова-
ње ама, баше му звирање и то
баше убаво. Е, с'г је Јопет такој.
Оно јес да си с'г по воду има
мување и измотанција ама кад
си оде по обалу сваки си оди
сепаратно, али за једење и пије-
ње су заједно.

И ја сам уфатија свезу сас је-
дну црвенперку, бела какој рип-
че, ама, бре, јагурида. Почеја
сам свезу, сас бозу а завршија
сам с' метар дрва у готово. Али
ако! Вреди бре брата и дупли
трошак, салте да сам помлађи.
Јес да није било јевтино ама бре
неје било ни убаво. Такој ти је
то кад се мотора замлата качи на
транвајн без билету. Ал' сам
бар нешто научија. Видеја сам
да су мужи поубави од овија
трепетлике, због зашто свака пе-
та је какој треба а од мушкарци
сваки може да се потроши.

Тој сам видеја и тој ви писујем
а за оно што несам видеја и што
се збори на увце не могу да ви
писујем због зашто може да би-
дне лажување а ја се нес'м нау-
чија да л'жем. Једино на куде
моју домакицу што искам да са-
кријем моју бруку сас онеја цр-
венперку. Ама то је дужнос на
мужи да си л'жу, због зашто и
домакице душу не згревају од
лажување.

А с'г у здравје и скоро више-

ње и ја ћу Јопет да рипнем на
куде плажу ако заварам очи на
куде ону моју гушодавку.

Ваш Јанаћко

На футболској утакмици

— Шта ти би, па навијаш за »плавек« кад си досад навијао
за »зелене«!

— Морам, кад ми је шеф за леђима, а он навија за
»плавек«!

— Хвала Богу да сада нема кметова, одборника и протекци-
ја, јер иначе Београд се никад не би могао уредити.

ШАРЕНИ СТРАНИ

— Код вас сам, госпођо, установио ману срца, јаку нервозу и поремећаје у стомаку... Колико вам је година!
— Тридесет две...
— Е онда патите још од једне болести: имате слабо памћење.

Обрадовала га са приновом

Једног недељног лепог јутра обеси жена мужу руке око врата. Њено лице сјало је од задовољства.

— Ти, драги мој!
— Ја, имаш нешто да ми кажеш?
— Да, ускоро, бићемо у тројел! Муж се зачуђеним лицем погледа је сав радостан:

— Ти, драга моја, збиља? Како сам срећан! Када?
— За две недеље!
Муж се љутну:
— И ти ми саопштаваш тек данас?

Млада жена смејала се:
— Па и ја сам то тек данас са знала!
— Шта? И ти? Тек данас? Да добијемо дете?
Жена га погледа:

— Ко говори о детету? Моја мајка се раставила и пресељава се код нас!
— Ах, штета што и ми немамо удату ћерку!

Вереница

Мица и Милан су се ту скоро верили.

— Још нешто да те питам, Мицане, каже Мица. Хоћеш ли да ми допустиш да и даље задржим своје запослење у канцеларији?

— Па разуме се, одговори Милан. Бар једно од нас двоје мора да ради. Од чага бисмо иначе живели?

Муж аутомобилиста

— Је ли ваш муж писао са свог великог аутомобилског излета?

— Да. Двапут. Једанпут из полиције, други пут из болнице.

Сумњива посла

— Мени се, жено, чини да је ова наша нова куварница у сродству са бившом.

— По чему то судиш?

— По томе што је онај жандар са угла и њој брат од тетке.

На брзу брзину

— Неколико речи изговорене над главом и венчање је готово.
— Јест, а неколико речи у сну изговорених и развод је готов!

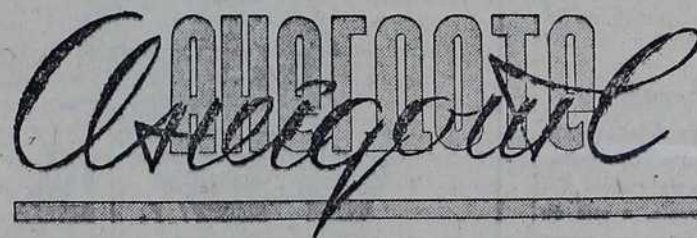
ШУБЕРТ И ЛИМУНАДА

Шуберт је имао префињену уметничку душу и увек — суво грло. Због те сталне жеђи страдало је његово здравље и лекар, иначе његов добар пријатељ и велики љубитељ музике, наредио му је да не напушта собу и забранио му је алкохолна пића. Препоручио му је, међутим, лимуну. После недељу дана Шуберта опет посети лекар. Чим је извршио своју лекарску дужност, у њему се јави уметник и он замоли Шуберта да му отсвира најновије композиције. Шуберт се радо одазва и поче да свира.

— Забога, шта сте то компоновали? — прекиде га лекар. То

није достојно вас. Тако неинтересантно, досадно и блутаво ствари нисам још никада чуо.

— Имате право, одговори Шуберт. Композиције су ми збиља блутаве, али шта сам друго могао да створим, када сте ми препоручили да пијем само лимуну?

СВАКО НА СВОЈУ

Александар Дима Отац, зарадио је милионе на својим многобројним делима и све је профукао. У старости би можда пао у највећу беду, да му се није нашао прируци његов јединац, Александар Дима Син. Говорећи о својој оцу у једном друштву, као и о томе да га он помаже, Дима Син је рекао:

— То је мој син, којег сам добио кад сам био мали!

ЦАР И БИСКУП

Луј XIV волео је да разговара са бискупом Босијеом, који је био сјајан проповедник. Нарочито би уживао кад би успео да му постави неко тешко питање, које би бискупа довело у забуну.

Једанпут му је поставио овакво питање:

Радост

Господин Паја иде са станице, ведар и задовољан.

— Откуд, Пајо? — пита Пера.
— Ста станице. Испратио сам ташту.

— Добро, а зашто су ти руке тако гераве?

— Миловао сам локомотиву, — одговори Паја.

Пресуда

— Нешто сте ми познати, каже претседник суда оптуженом. Да вас нисам негде раније видео?

— Јесте, господине судија, ја сам вашој госпођи давао часове из певања.

— Ах, сад се сећам. Десет година робије.

— Шта мислите, да ли човек као хришћанин сме да посећује позоришта?

Босије је слегнуо раменима и одговорио:

— Сире, има доста разлога који говоре против тога, али још више примера за то.

РАЗЛИКА

Нинон де Ланкло, славна куртизана, говорила је у једном друштву о љубави, тврдећи да је то једини смисао живота. Један филозоф, који је с презиром слушао њене речи, примети:

— Ужасно је то мислити стално и једино на љубав, и то ону животињску. Зар вас ништа друго не привлачи? Знате ли ви да чак и животиње на љубав мисле једанпут годишње?

— Да, али зато су оне животиње! одговори Нинон.

СВЕДОК

Композитора „Веселе удовице“ Франца Лехара позову на суд као вештака. У спору су била два музичара, који су се узајамно оптуживали за крађу музичких мотива. Претрес је био веома жив и окупило се много више публике него што би је било на премијерама ових композитора. После дугог испитивања и саслушавања, претседник позва у дворану Лехара. С напрегнутом пажњом сви присутни пратили су одмерене кораке мајстора који треба да каже меродавну реч.

— Господине Лехаре, обрати се претседник, вама је познат предмет због кога смо ми овде. Будите љубазни и реците ми ко је овим композицијама оштећен?

— Офенбах! одговори Лехар.

ШТРАУСОВО ПОРАВНАЊЕ

Један пријатељ жалио се Јохану Штраусу, композитору „Слепог миша“ на неслогу у свом браку.

— Шта ћеш, рекао му је Штраус. У браку морају муж и жена једино другом да излазе у сурет. Код мене је, на пример увек свађа због ручка. Ја хоћу да ручам у два, а моја жена у два наест и онда једемо у један сат — па се љутимо обоје.

— С којом си ти оно лепом дамом био у бископу! Да ти није била твоја жена!
— Јесте, Само јој о томе ништа не говори.

Прва брачна ноћ у Америци

— Извини драга, зар ти твоје мама није ништа рекла?
— Да, рекла ми је: »Немој да се узбуђујеш и понашај се као да си са неким другим а не с твојим мужем.

Раварови доживљаји

Но ради, тај и заради

Савремена Енциклопедија

- Контрабас: слон виолина.
- Меница: последица која иде узрока.
- Хармоника: клавир са астром.
- Песник: човек коме је све дозвољено, чак и да пише стихове.
- Сиротиња: једина ствар која недостаје богатацима да би били људи као и сви остали.
- Лењост: реуматизам воље.
- Сат: време у стаклу.
- Зефир: посетница пролећа.

Шта је немогућно

- Да наше матуранткиње немају више жуљеве на рукама.
- Да гимназисти имају становнике у глави.
- Да се човек не напије воде у нашим бифеима.

Шта је сутра?

- Реалиста. — Сутра је сутра.
- Филозоф. — Сутра је кад данас постане јуче.
- Оптимиста. — Сутра је први. Биће парал
- Песимиста. — Да, први. Где погледаш сама плећања...

МАЛИ ОГЛАСИ

- Купујем засађен плац са кромпиром, луком и зеленишом, пошто је моја боља половина засејала нашу башту са цвећем. Плаћам модерно. Адреса у администрацији.
- Купујем модерну трпезарију у стилу неког Луја. Дајем за њу маст или дебелу свињу, а може и паре. Обратити се на Јанка, земљорадника у Пиносави.
- Купујемо и продајемо земљиште по најповољнијим условима. Вршимо и трампу. Зараћенима продајемо, а од неутралаца купујемо земљиште. Обратити се на адресу »Трговачко друштво Франклин — Винстон«.
- Тражимо перфектне гњурице за вађење наших бродова са морског дна. Писмене понуде на »Савезнички адмиралитет Њу-јорк«.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

МЕНИЦЕ И КЊИЖЕВНОСТ

Уредништво књижевног часописа „Звезде“ било је, почетком овога века, зборно место најугледнијих наших књижевника, новинара и позоришних уметника. Редакција је, обично после сваког првог у месецу, бивала најпосећенија. Но догађало се да је благајна „Звезде“ често побољавала, а њени уредници и сарадници муке су имале да прибаве новаца за исплату штамарије, за даљи опстанак листа као и за своје личне потребе.

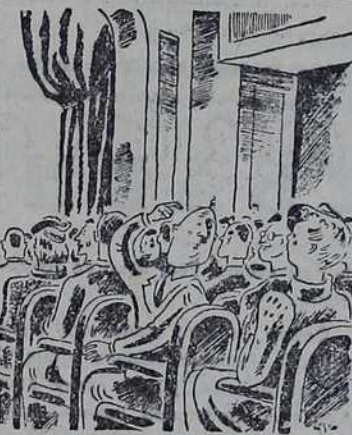
Једног дана, половином маја, бану у редакцију — песник Милорад Митровић и после краћег разговора са Јанком Веселиновићем и Брзаком — пређе на ствар. — Него, браћо, реците ми какво је стање редакциског чекмецета? (Мала фијока на Јанковом столу претстављала је у исто време и благајну листа!)

— Сасвим лоша, одговори Јанко, туберкулоза у најтежем стању, мој кардо.

— Ух, одмахну руком Милорад. А ја сам мислио да ћеш ми моћи дати нешто новаца аконто једне баладе коју истина још нисам написао али која ће, сигурно,

ран сам, бити готова за идући број!

— Пошто си геније за проналажење новчаних извора, срећа је што си овамо наврио. И ми смо ти у гадноме шкрипцу, претплате из унутрашњости још нису приспеле, штампање прошлог броја још нисмо исплатили, а вересија код „Дарданела“ такође обустављена. Него смисли ти нешто — па да се сви некако извучемо из ове неприлике.

— Опростите, смета ли вам можда моја коса!

— Па зар ту треба нешто мислити, одговори Митровић. Меница, брате, спасава све. А ја сам иначе ноћас сањао да ми цури крв на нос и да примам неке шамаре, значи да ћу се опарити. Само кога ћемо за меницу?

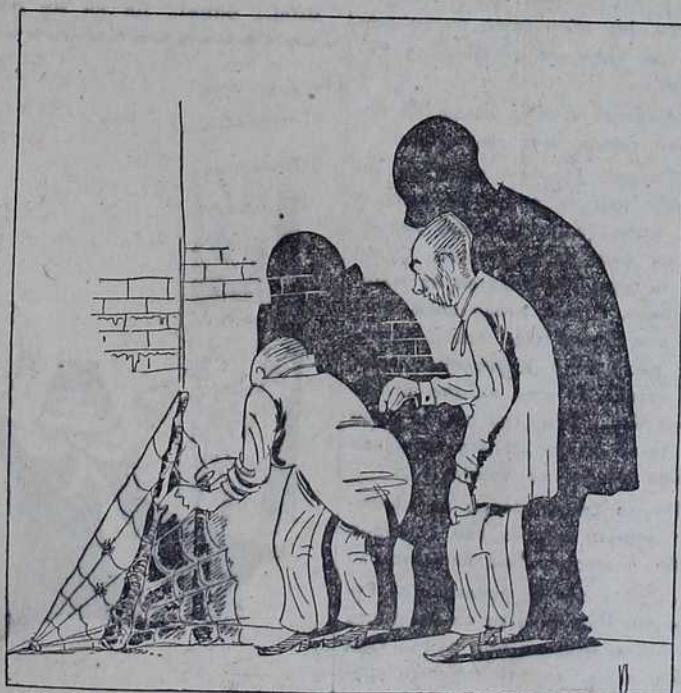
— За меницу треба два магарца и човек. Два магарца, то су два потписника а паметан човек је онај који узме паре, рече Брзак.

— У овоме случају ти и Јанко има да будете потписници а ја ћу подићи новац. Дакле? погледа Милорад Јанка и Брзак.

— Нажалост — друге није, одговори Јанко; пронађе у столу један менични бланкет, потпише га и пружи даље Милораду да га овај попуни. Пошто учини и то Митровић пружи меницу Брзаку да је и он потпише. Кроз смех, потписујући меницу, Брзак добаци гласно Митровићу:

— Упамти Меница је дивна ствар док не дође позивар трговачког суда, а кад дође позивар тад настане гадна ствар шашава и луда... Пошто зато имаш ћара трчи тражи пара... Пази — ако не донесеш — биће триста чуда!!!

После прве батине

— Узми ону мању батину!
— А зашто!
— Ону дебљу остави за оне крупније... над дођу на ред.

Монологи

Свуда мржња пакост и људска злоба
Сваки те само преварит гледа
Зарадит' часно нико ти не да
Данас је тако себично доба

Мени је свака зарада мила
Ал' зато ја стрепим сваки час
Зато се трудим из петних жила
За моју робу да не зна влас'?

Све што треба од гоље до грофа
На лагеру имам ја сваку ствар
Од праве кафе до финог штофа
Ал' само спреми пун буђелар

Јес да је скупо, ал' шта је
стотка
Спрам страха што га осећам ја
Сваког часа прети ми мотка
Чим за мој лагер и власт сазна.

Спекулантије Црноберзић

Нарицаљка

Музика и речи: Гимназијалац

Ошишаше те, моја косо врана...
Куку, леле!
Сада си ми, главо, светлија од дана...
Куку, леле!

Почиваш ми, косо, у јастуку пуном...
Куку, леле!
Моја лепа главо, ти постаде пуном...
Куку, леле!

Локалне вести

Искључен. — Фазлија Фазлијевић, бозација, искључен је из посластичарске бранше због непојалне конкуренције. Утарђено је да он у сладолед није стављао сахарин, као што раде друге бозације, па је кварно посао.

Сефтеције. — Једна група општинских службеника правила је сефте на батине и сада ће, вероватно, овај посао да крене много брже. А и време му је.

Опомена. — Јова Јовановић звани »Дендика« упозорава све своје познанике да га не зову телефоном преко куће овога лета, пошто његова жена неће ићи у бању.

Главни уредник: Светомир Стојановић.

Уредник за илустрације: Теодор Докић.

Власник и издавач: Светомир Стојановић.

Телефон редакције: 25-592.

Штампа: Штамарија „ЛУЧ“.

Воденицама, женама и саговина увек нешто недостаје.

Сваког часа пас обилази бандеру а жена плаче.

Сложите ако можете: две жене у кући, две мачке са једним мишом и два пса са једном коском.

Карте, жену и салату, никад човек довољно не промеша.

Кад би брада била обележје знања, јарци би били доктори.

Жена је као снег: ако је човек окружи са сувише топлине, она постаје изгубљена за њега.

Тврдица личи на свињу: он чини добротинство само после смрти.

Промисљени одговор

Тумачио учитељ деци глаголска времена. Када је вршио тумачење, обрати се Јовици:

— Јовице, које је време на пример: Дува хладан ветар.
— Зимско време, господине учитељу.

Боље паре него нос

Сељак се страшно бојао своје опаке жене. Једно вече дође касно са сајма. Уђе у кућу, држи се за нос.

— Шта ти је? завика жена преплашено.

— Замисли, жено, сусрели ме разбојници па завикали: „Паре или ћемо ти нос одрезати!“

Зна он ред

Позвали попа на славу, а он журио и дошао први. Пред вече се један познаник обрати попу:

— Слушај, попо, ти си дошао први, а требао би први и да одеш.

— Е, видим, да ви не знате. Свето Писмо каже: Први ће бити последњи, а последњи први.

Но зна нарав је то занат?

Када је г. Ђока био на наукама у Паризу он једнога дана упути писмо своје оцу Сими, шустеру у коме му заобилазно тражи мало пара.

Добио Сима писмо, метнуо ћозлуке на нос и чита.

— Шта пише? — пита госпа Роса, Ђокина мајка.

— Баво ће га знати! Каже да му је тешко у туђини па је зато отишао у... чекај да видим како се зове у... меланколике.

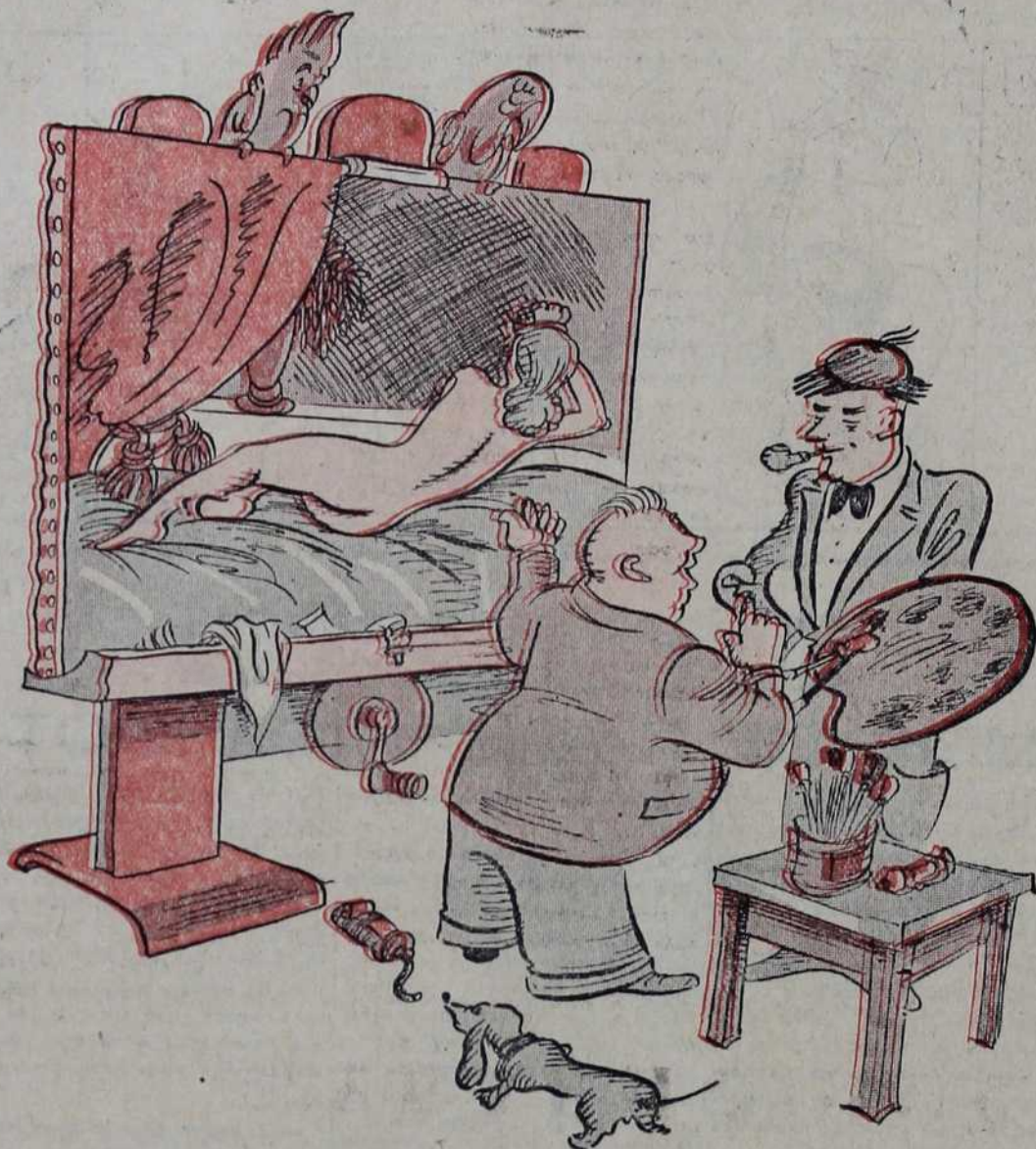
— Јао, мој јадни Ђока! — зачука Роса. Што пустисмо дете у бели свет да пропадне. Ко зна какав му је то опасан занат. Боље је да је остао шустер као ти, па да накриви капу...!

Добар друг

— Кад увидим да сам учинио неку глупост, ја сам аутокритичар. Сам се највише смејем ради своје глупости.

— Онда мора да имаш веома весело животно.

Много радознао...

— Како вам се свиђа ова слика!

— Дивна је. Само... могу ли да је погледам и с друге стране.

Породично искуство

Учитељ објашњава деци живот дивљих животиња, па каже:

— Упамтите да је лав најснажнија и најхрабрија животиња на свету! Може ли неко од вас да ми наведе још неку храбрију животињу?

— Лавица! одговорио је мали Перица.

Племенити младић

На дан заказане прошевине вереничин отац дочекује на прагу своје куће госте и зета и тужним гласом каже:

— Драги зете, имам да вам саопштим нешто веома озбиљно. Ја сам ових дана на берзи изгубио сву своју имовину и није ми остало баш ништа.

На то ће вереник, очигледно дубоко тронут:

— Не желим да останете баш без ичега. Можете задржати своју кћер. Збогом.

На правом месту

— Чујем да је ваш син постао продавац у трговини? Па како је могао да се прими тога посла кад муца?

— Знате, он је запослен, у одељењу за отплате...

Јефтиније

Пред биоскопским улазом, два београдска „лафа“ загледају младу девојку и један рече:

— Лепа је и згодна. Хајде да приђемо и да се упознамо.

— Лакше, човече, задржи га други. Пусту је најпре да купи карту.

ЉУБАВНО ПИСМО

Ко с ђаволом тикве сади, о глави му се лупају. Истина, ја нисам садио тикве са ђаволом, нити су ми се оне лупале о главу, али зато сам, колико сам дуг, и широк, улетео, ових дана, сам себи у уста. То ми баш није много пријало, кад се узме у обзир да имам мала уста, а покрупни-

ји сам мало... Ево, како се то десило...

Седео ја тога дана код куће (чудо!). Напољу падала киша и ја, из досаде, цртао главу свог ћелавог професора хемије, кога мрзим из дна душе, а по глави ми се врзала идеја о лепим ногама моје нове сусетке (стварно, људи, што та жена има лепе ноге!.. Штета што није мало лепша у лицу!). Био сам у ствари, тужан, јер због кише нисам могао да идем на састанак са Ружицом...

Наједном у собу упаде, ко покисао пацов, мој друг Пера...

»Слушај, Јоцо — поче да ме фарба још са врата — напиши ми, брзо, једно љубавно писмо. Ти си флит за те ствари... Сутра ћу ти дати два задатка из математике... Стави: плава коса, плаве очи, божанствен стас... Затражи састанак у Крунској... реци да чезнем за њом и... све што је потребно... Знаш, да сам ја дрво за такве ствари... Благо теби, кад имаш смисла за поезију!«

Писмо беше готово за двадесет минута а тиме сам осигурао себи »четворку« на писменом...

...Данас сам се посвађао са Ружицом. Наљутила се на мене што је нисам ухватио под руку... Сем тога, каже, да сам страшно грубијан.

...Неће она да иде са мном и да ми служи као сретство за разгаљивање а да је пред све-

том омаловажавам и стидим се да је ухватим под руку... Не заслужујем ја ту жртву са њене стране... ја, који сам грубијан, реалиста и без имало смисла за поезију...

Одјурела је, као фурија, низ Молерову улицу, а ја за утеху себи рекох: »Данас је сигурно »баба« прозивала да скандира, па је добила »двојку«... Помиримо се сутра!«

Шта?... Боже!.. Да ли ме очи

не варају. Она фукара, лажљивац Пера (који је намерно одустао и није дошао на писмени, те сам добио слабу) и Ружица у Крунској улици... Да, да, они су... не варам се... Дакле, тако... Е, стари сам ја магарац.. баш ми то и треба... Лепо сам себи улетео у уста... Више никад не пишем... Шта ћу сад да радим... Е, баш, извисих к'о лустер... Лепо је рекао народ: »Ко с ђаволом тикве сади, о главу му се лупају!«

ЛОГИЧНО

— Молим вас већ пуна три сата гледате како пецам...
— Зашто онда не пецате и ви!
— Ах! То је мени досадно!

— Пази, ето мог мужа... Говоримо о књижевности.